

MARIBORSKI

Cena 1 Din

VEČERNIK

„JUTRA“

Uredništvo in uprava: Maribor, Gosposka ul. 11 / Telefon uredništva 2440, uprava 2486
Izhaja razen nedelje in praznikov vsak dan ob 16. uri / Večja mesečno prejemna
v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom 12 Din / Oglasi po ceniku / Oglase
sprejema tudi oglasni oddelček „Jutra“ v Ljubljani / Poštni čekovni račun št. 11.406

Maribor in slovenski Korotan

NEKAJ MISLI OB OBISKU KOROŠCEV.

Z zgolj trgovskega in gospodarskega stališča je Maribor neizmerno veliko izgubil tistega dne, ko je plebiscitno ozemlje na Koroškem pripadlo republikli Avstriji. Potrebno zaledje, ki za trgovsko-gospodarski razmah Mariboru proti se veru prav gotovo manjka, bi z ugodnim izidom plebiscita našemu mestu proti zapadu bilo odprto in skoro brez konkurence zagotovljeno v tako izdatni meri, da bi se pretesna bližina naše severne meje ne občutila tako hudo. Trgovske zveze Maribora in našega Podravja sploh s Spodnjo Koroško so bile v starih časih zelo važne, živahne in mnogovrstne. Pri tem je bila bilanca za Maribor in Slovenske gorice močno aktivna. Korošci so pač dovažali v mesto ali skozenj v nižje ležeče kraje ob Dravi, Savi ali Donavi na splavih in »šajkah« les, drva, oglje. Iz l. 1848. je znano, da so revolucionarni puškari iz Boroveli poslali v zadelanih šajkah cele zaboje pušk skozi Maribor ogrskim ustašem. Maribor je bil zlasti za Podjuno glavno nabavljalno mesto in bi bil to v še višji meri postal za celo glasovalno ozemlje A., če bi to bilo pripadalo naši državi. V tem primeru bi bil pridobil Maribor in obnem z njim Slovenske gorice in drugi naši vinorodni predeli obsežen in hvalježen trg, ki bi pokupil redno vsako leto vse one vinske pridelke, ki jih je pri danih razmerah šestokrat tako težko obnoviti. Istotako se mora tudi reči, da bi bil Maribor kot naše severno kulturno in narodno središče napredoval na »aj in na znotraj mnogo hitreje in intenzivneje, če bi vsaj Podjuna bila v njegovem kulturnem in narodnem območju. Zgodovina je hotela vsaj za sedaj drugače. Na Mariboru, na našem jugoslovanskem, pa je, da porabi prav vsako priliko za poglobitev in razširjenje odnosov med sabo in slovenskim delom Koroške.

Razumljivo v tem pogledu je, da je naše mesto že ponovno pokazalo svojo neomajno ljubezen do onih koroških naših bratov, ki jih je nemila usoda v Podjuni, v Rožu, ob Zilji in Vrbskem jezeru gori do Gosposvetskega polja pustila pod tuje rodu politično in kulturno silo.

Drava, ki od Dobrača, znamenitega Bigija koroških Slovencev, počenši ne prekinjeno teče po slovenskem ozemlju, namaka Ziljanom in Rožanom, Gorjancem, Poljancem in Butarjanom, pa tudi Podjuncem pod Peco polja in njive, gozdove in livade, se z njimi veseli in trpi kot njihova »huda frava«, ta Drava se vala mirno in dostojanstveno, resno in ponosno tudi skozi naše mesto, ki se slišno solnčni v ljubkosti Slovenskih goric in pravilni idili tajinstvenih pohorskih gozdov. Viden znak medsebojnih tesnih vezi, ki so globoko zasidrane v čutečih srcih, se izražajo v enotnem ho-

tenju in kipe kvišku iz iste ubrane narodne pesmi, veže naša in koroška Drava, po kateri nosi ena najlepših jugoslovanskih banovin svoje blesteče ime, naš svet in ljudstvo s svetom in ljudstvom koroških Slovencev, po mojih vodah in valovih prinašajoč dan za dnem nam bratske pozdrave iz senčnih gozdov in dobav, s solnčnih hribov in višav, kjer dela in se poti, orje in koplje in neizmerno ljubi podedovano domačo grudo, pesem in molitev še vedno slovenski naš koroški ratar.

Po nemih, brezsrčnih kamenitih mejnikih, ločeni od krvnih bratov, s katerimi jih veže isti materni jezik, ista vera, ista pesem in poezija, ista miselnost, duša in srce. — koroška govorica sega še danes do Falske peči — bi koroški Slovenci, četudi še tako utrjeni v stoletni borbi za svoje samobitno narodno življenje, lahko postali suha veja na sicer tako vejnatem in košatem drevesu slovenskega in jugoslovanskega narodnega telesa, ako bi nani vlival vedno novega, osvežujočega življenjskega soka naš obmejni, jugoslovanski Maribor. Potrebno je to, ker bi vsaka bolezen, rana in izguba, ki bi zadela še vedno zdravo in živo telo koroških Slovencev, pomenilo bolezen, rano in izgubo na našem lastnem telesu, ki ga gotovo vsi dobri patriotje želijo ohraniti zdravega in krepkega.

Pesnikov, pevcev in tkalcev, kakor je bil pohorski Jurij Vodovnik, je imela Koroška več, prav za prav vsaka dolina in kotlina. Drabosnjaku, Andreašu, Lisičnjaku so pomagali drugi neznani, nezapisani, duhovniki, učitelji, delavci, kmete, tkalci in mlatiči, ves narod. To patriarhalno življenje je minilo tudi za koroške Slovence; prav na njem pa stojijo glavni stebri njihove slovenske, domače tradicije. Prav ob zadnji uri je še otel gimn. profesor I. Šajnik, doma iz Boroveli, neprecenljivi zaklad koroških narodnih pesmi pozabejnu in s tem rešil neusahljiv vrelec, ki vre iz njega vedno novo, sveže življenje za bodoče rodove naših bratov in sestra na Koroškem. Gofiti narodno pesem ob Zilji, na Brnci tik pred Belljakom, v Kotmarivasi ob Vrbskem jezeru tik pred Celovcem, okoli Klopinskega jezera pred pragom in vrati v Peco, kralja Matjaša grad, in v Rožu, pomeni pri današnjih razmerah žrtvovati vse, denar, službo, udobno življenje, pozabiti nase in svoje koristi, nesebično delati za ohranitev in dobrobit slovenskega življa na Koroškem, pomeni boj in borba s pomočjo nežne, a silovite pesmi, ki bo zmagala, ker sovraznik nima enakovrednega orožja. V tej borbi stoje vsi Jugoslovani na strani naših pevcev in bratov s slovenskega Korotana, med prvimi pa naš Maribor.

Rekonstrukcija Schleicherjeve vlade

BERLIN, 14. januarja. Po včerajšnjem razgovoru državnega kancelarja generala von Schleicherja z voditeljem nemških nacionalcev Hugenbergom so se razširile prav resne vesti o rekonstrukciji nemškega državnega kabineta. Kot popolnoma gotovo se smatra imenovanje Gregorja Strasserja za državnega podkancelarja. Njegovo imenovanje naj bi se izvršilo že prihodnji teden. V političnih krogih se smatra to imenovanje kot nekaj polzkuš torpediranja narodne socialistične stranke. Verzija o vstopu Hugenbergja in Strasserja v vlado se smatra kot neresna. Kakor hitro bi namreč

Strasser vstopil v državno vlado, je treba brezpogojno računati z odgoditvijo državnega zbora. V primeru pa, da bi državni zbor izrekel državni vladi nezaupnico, je takojšnji razpust nezogiben. Te vesti so povzročile v krogih narodnih socialistov veliko vznemirjenje.

NOVA RUSKA OPOZICIJA.

MOSKVA, 14. januarja. Iz po telegrafski agenciji Sovjetske unije objavljene resolucije centralnega komiteja kontrolne komisije komunistične stranke se dozna, da se je pojavila v stranki močna opozicija proti nadaljnji industrializaciji ter za zopetno uvedbo kapitalističnega sistema. Ta opozicija se pobija sedaj s tem, da se njeni voditelji izključujejo iz komunistične stranke.

Prihod Korošcev v Maribor

NAVDUŠENO POZDRAVLJANJE NA VSEJ POTI DO MARIBORA. — SPREJEM V RUŠAH IN V MARIBORU. — OBISK NA SLOMSKOVEM GROBU. — KONCERT.

MARIBOR, 14. januarja. Slovenski koroški pevci so doživeli danes na vsej svoji vožnji iz Slovenigradca skozi Dravsko dolino do Maribora iskren, res bratski sprejem in pozdrav. Posebno prisrčno so jih pozdravile Ruše, kjer jih je pričakovalo poleg šolske mladine in mnogoštevilnih zastopnikov in predstavnikov narodnih društev tudi mnogoštevilno občinstvo, v imenu katerega jih je pozdravil župan g. Davorin Lesjak. Vlak je naglo nadaljeval vožnjo in prispel ob napovedanem času ob 12.42 na mariborski glavni kolodvor, kjer jih je že pričakovala tisočglava množica, v pozdrav pa je zaigrala godba.

Ko so pevci izstopili, jih je v lepih, izbranih besedah, prežetih narodnega ponosa in bratske ljubezni pozdravil najprej v imenu mariborske mestne občine župan g. dr. Lipold, nakar sta izrekla topli pozdravi in iskreno dobrodošlico v

imenu mariborskih pevskih zborov stan koroški narodni borec g. Janko Arnuš, v imenu Koroškega kluba pa okrožni sodnik g. dr. Čemer, ki je zaželel dragim bratom z onstran Karavank najprijetnejše bivanje v Mariboru, iz katerega naj bi odnesli na Koroško čim prijetnejše vtise. Na peronu je bila navzoča poleg mnogoštevilnega navdušenega meščanstva tudi vsa mladina tukajšnjih srednjih šol.

Po sprejemu se je formiral izpred kolodvora z godbo na čelu veličasten sprejod, ki je odšel po Aleksandrovi cesti. Slovenski in Gosposki ulici ter preko Slomskovega trga na staro mestno pokopališče na grob škofa dr. Slomskega, kjer je položila lep venec in je imel lep nagovor g. dr. Tomažič. Po poklonitvi se je sprejod med vzklikanjem in navdušenim pozdravljanjem s strani meščanstva vrnil v mesto. Koncert bo drevi ob 20. uri v Unionu.

Japonska bo šla svoja pota

PREDRZNA IZJAVA JAPONSKEGA VOJNEGA MINISTRA. UKREPI DRUŠTVA NARODOV SO ZA JAPONSKO IRELEVANTNI. OKUPACIJA JEHOLO.

TOKIO, 14. januarja. V poučenih krogih se zatrjuje, da je angleški poslanik predvčerajšnjim po nalogu svoje vlade posetil zunanje ministrstvo in opozoril na angleške interese v severni Kitajski. Konferenca je trajala dalje časa.

TOKIO, 14. januarja. Japonski vojni minister general Arachi je izjavil delegaciji inozemskih novinarjev, da je Japonski popolnoma irelevantno, kakšno stališče bo zavzelo Društvo narodov v mandžurskem vprašanju, ker bosta Japonska in Mandžurija šli v tem oziru po lastni poti. Na neposredno vprašanje glede nadaljnjih akcij je vojni minister izjavil, da se bodo dogodki v provinci

Jehol razvijali tako, kakor bo potrebno, to se pravi, da bo pokrajina priključena Mandžuriji. Japonska in Mandžurija bosta storili vse, da vzpostavita red in mir na celokupnem področju mandžurske države in koraki, ki jih bosta v tem pravcu storili, se ne tičejo nikogar, razen njiju. Ta izjava se smatra kot napoved novih spopadov v Jeholu, računa pa se, da se bo vendarle skušala najti mirna rešitev. Gotovo pa je, da bo Japonska zahtevala od Kitajske, da mirno izprazni pokrajino Jehol, česar Kitajska vsekakor ne bo storila in je zato novo vzkoprelitje neizogibno. Japonska vojska je že pričela novo ofenzivo.

Posledice tihotapljenja orožja

RAZBURJENJE V PARIZU IN LONDONU. ZA FRANCOSKO-ANGLEŠKO DEMARŠO V RIMU. — PISANJE LISTOV.

PARIZ, 14. januarja. Skoraj vsi francoski listi pišejo obširno o tihotapljenju italijanskega orožja preko Avstrije na Madžarsko in zahtevajo, da se store na Dunaju, v Budimpešti in tudi v Rimu najenergičnejši koraki. »Populare« zahteva skupno francosko-angleško demaršo v Rimu. Listi zatrjujejo, da orožje, ki je bilo poslano v Hirtenberg in v Steyr, ni nekdanji vojni plen, ampak je popolnoma novo, izdelano v italijanskih tovarnah orožja v Veroni. V Hirtenbergu se izdeluje za to orožje le municija, naročena od madžarskega ministrstva za trgovino in industrijo pod krinko proraču-

na za »državne popravilnice«, ki znaša več milijonov pengov. Nadalje zahtevajo listi, da se Avstriji ne izplača posojilo Društva narodov, dokler se ta afero popolnoma ne razčisti.

Tihtapljenje italijanskega orožja preko Avstrije na Madžarsko je pa vzbudilo veliko pozornost tudi v Angliji ter zlasti v državah male antante. Vse te države nastopajo pri vseh akcijah v tej aferi popolnoma enotno. Na Dunaju so izvršile demaršo, toda z odgovorom ki so ga dobile, se ne zadovoljujejo in izvide, da stvar še ne bo tako gladko likvidirala.

Križa grške vlade

ATENE, 14. januarja. Ker je ostala na seji zbornice Calderisova vlada z 91 napram 105 glasovom v manjšini, je Calderis sporočil predsedniku republike demisijsko celokupno vlado. Križa je izzval v prvi vrsti bivši ministrski predsednik Venizelos, ki je na seji zbornice strahovito kritiziral politiko dolgov Calderisove vlade. Zaradi te krize odpade nameravano Calderisovo imenovanje v London, kamor je namerni ministrski predsednik odno-

tovat, da komerira z angleškim ministrskim predsednikom Macdonaldom o vprašanju ureditve grških dolgov. Položaj je sedaj tak, da bi bil Venizelos pripravljen podprati rekonstruirano Calderisovo vlado le v primeru, če bosta za ministra vojne in ministra mornarice imenovana dva starejša častnika.

POROD BOLGARSKE KRALJICE.

SOFIJA, 14. januarja. Bolgarska kraljica Ivana je rodila včeraj hčerko. Materni otrok sta popolnoma zdrava.

Dnevne vesti

Polovična vožnja v Maribor

in nazaj je dovoljena z rešenjem g. ministra za promet št. 107211/32 za vse posetnike Zimskosportnega tedna od 12. do 25. januarja 1933. V Maribor se peljete brez vsake legitimacije s celo kartico. Pri Putniku ali Sport-Roglič, Grajski trg 1 dobite potrdilo (10 Din) za brezplačen povratek.

Krvava rodbinska drama v Selnici ob Dravi

Radi ljubosumnosti je v pijanosti posestnik Seršen streljal na svojo ženo in si sam pognal kroglo v srce.

Vest o krvavi rodbinski drami, ki se je odigrala včeraj popoldne pri posestniku Antonu Seršenu na Boču pri Selnici ob Dravi, se je naglo raznesla po vsej soseski. Pri Seršenovih baje že delj časa ni bilo vse v redu. Mož je bil zelo ljubosumen na svojo dosti mlajšo ženo. Prepričani med zakoncem so bili skoro na dnevnem redu. Ko je včeraj popoldne prišel mož nekoliko okajen domov, sta se z ženo zopet skregala. Pograbil ga je strahovita jeza, v kateri je poiskal samokres in oddal na ženo štiri strele, ki je pa niso vsi zadeli in je le obostreljena in lažje ranjena zbežala iz hiše. Nato pa je v duševni zmedenosti nastavljal samokres na prsa in sprožil. Ko je videl, da ni smrtno zadet, si je pognal kroglo še v glavo. Pa tudi drugi strel ni bil smrten. Ko so prihiteli ljudje, so našli njega nezvestnega, a ženo okrvavljeno in objokano. Z nekim osebnim avtomobilom so prepeljali ženo v mariborsko bolnišnico, dočim so spravili moža tja mariborski reševalci.

Nevarno ranjeni Seršen se bori s smrtjo, dočim bo žena že jutri zapustila bolnišnico.

Odlikovanje. S kraljevim ukazom je odlikovan z redom Jugoslovanske krone III. stopnje g. dr. Fran Kovačič, upokojeni bogoslovni profesor v Mariboru. Čestitamo!

Promocija. Na beograjski medicinski fakulteti je promoviral za doktorja vsega zdravilstva Mariborčan g. Viktor Tomišek, sin gimnazijskega ravnatelja v pokoju g. dr. Josipa Tomiške. Mlademu doktorju in ugledni rodbini naše iskrene čestitke.

Častno priznanje. Vrtarskemu podjetju Ivana Jemeca je bila izročena te dni krasna umetniško izdelana diploma kot priznanje za razstavljene vrtarske proizvode ter celotni okusni aranžma razstavnih prostorov ob priliki jesenskega Mariborskega tedna.

Ljudska univerza v Mariboru. V ponedeljek 16. t. m. ob 20.15 je interesantno predavanje o Vjeternici, največji jami Jugoslavije. Predavatelj g. univ. prof. dr. Seliškar iz Ljubljane bo razkazoval na podlagi mnogih prekrasnih skloptičnih slik lepote tega podzemnega naravnega čudeža, govoril o njenem nastanku in o skrivnostnem živalskem življenju, ki je bogato tudi v tej večni temi. V petek govori g. dr. Henrik Tuma o Beneških Slovencih.

Moška podružnica C. M. družbe naznanja svojemu članstvu, da je prijateljski sestanek Cirilmetodarijev, ki je bil določen po sklepu obeh odborov za drevo v Narodnem domu, preložen na poznejši čas. Predsedništvo podružnice pa ob enem pristrčno vabi članstvo obeh organizacij, naj se udeleži koncerta koroških pevcev drevo ob 20. uri v uniojski dvorani in bratskega sestanka po koncertu.

Mestno načelstvo v Mariboru razglašja, da bo dne 4. februarja 1933 ob 11. uri popoldne v pisarni referenta inženierije poveljstva dravske divizijske oblasti v Ljubljani prva ponudbena licitacija za zgraditev skladišča in ostalih prostorov v Celju. Pogoji so na vpogled v navedeni pisarni.

Čebelarstva podružnica z Dravskega polja izreka svojemu poslancu g. Antonu Krejčiju iskreno zahvalo za izposlovanje podpore v obliki čebelarstva orodja v vrednosti 450 Din.

Nočna lekarniška služba. Nočno lekarniško službo ima prihodnji teden Minaškova lekarna »Pri orlu« na Glavnem trgu.

Prvi temelji azila za tuberkulozne v Mariboru. Pobiranje prostovoljnih rednih mesečnih prispevkov, ki se je pričelo te dni, je že pokazalo, da je akcija za zgradbo azila za tuberkulozne v Mariboru našla v naši najširši javnosti pravilno razumevanje. Navzlic krizi kažejo ljudje smisel, požrtvovalnost in sočutje do svojega bližnjega, ki trpi pod demonom tuberkuloze. Mora se pa tudi priznati, da je akcija prilagajena težkim časom, ker je določen tako nizki minimalni prispevek, da ga pri dobri volji lahko zmore vsak, kajti finančni efekt se bo pokazal le s čim večjim odzivom vsakega posameznika. Pretežna večina hišnih posestnikov in najemnikov sledi rade volje človekoljubnemu apelu lige, vendar pa se najdejo tudi taki, ki nimajo smisla za to hvaljevredno akcijo naše Protituberkulozne lige. Upamo pa, da bodo tudi ti kmalu uvideli plemeniti namen društva in ne bodo več odklanjali prispevka, kakor ga dajamo skoro dnevno beračem. Kakor rečeno, pa se akcija vendar lepo razvija. Mesečni rezultati inkasacije bodo objavljeni v časnikih. Oni hišni posestniki, ki ne soglašajo z načinom pobiranja prispevkov, se naprošajo, da dovolijo inkasantu lige, da sam določi v dotični hiši zaupnika, ki bo pri najemnikih pobiral mesečni prispevek v minimalnem iznosu enega samega dinarja. Razumljivo je namreč, da se inkasacija pri posameznih najemnikih ne bi obnesla, ker bi režijska preveč stala.

Polnilna peresa z zlatim in navadnim peresom: Zlata Brišnik, Slovenska ul. 11.

Svetosavska proslava. Na dan sv. Save 27. t. m. bo mariborska pravoslavna cerkvena občina priredila svojo tradicionalno svetosavsko proslavo v vseh prostorih Uniona. Poseben odbor za to proslavo bo poskrbel, da bo svetosavska proslava letos v Mariboru najslovesnejša izmed vseh elitnih prireditev in da se bo v Unionu letos zbralo vse, kar čuti narodno. Odbor upa, da bo našel popolno razumevanje in vsestransko podporo mariborskega občinstva.

Telovadno akademijo priredi Sokol Maribor II dne 15. januarja ob 19. uri v dvorani br. Renčlja na Pobrežju. Zdravilo!

Podražitev kruha. S ponedeljkom 16. t. m. so sklenili mariborski pekovski mojstri podražiti cene kruha za 50 par pri kilogramu. Od ponedeljka dalje bo veljal kilogram belega kruha 4.50 Din, črnega pa 5 Din. Kot vzrok podražitve navajajo podražitev moke in pa 3 odstotni poslovni davek, ki ga morajo plačevati. Sklep mariborskih pekov ne bo našel odobravanja v teh hudih časih, ko je mnogim le še kruh glavna hrana.

Zadnje zborovanje učiteljskih upokojencev, ki je bilo v dvorani Nabavljalne zadruge na Rotovškem trgu, je poteklo v živahnem razpoloženju. Najprej je zbrauim upokojencem obrazložil akcijo za gradnjo lesenih hiš železniški uradnik g. Tumpej, jim razkazal razne načrte in omenil tudi finančno plat akcije. Zborovanja se je udeležil tudi šolski upravitelj g. Hren iz Studencev, ki je v svojem nagovoru bodril navzoče k čim agilnejšemu društvenemu življenju. Predlagal je opozoriti podeželske upokojence, naj se vpišejo v društvo. Ob zaključku so zborovalci določili društvene poročevalce. Nabrali so med seboj tudi lep znesek za »Učiteljski dom«. Sklenili so, odslej prirediti svoje sestanke v dvorani Nabavljalne zadruge. Spomnili pa so se tudi umrlega tovariša nadučitelja Zemljiča. Društvo bo sestavilo album s slikami in kratkimi podatki posameznih članov, da bo na razpolago ob njihovem zatonu.

Javna zahvala. Izvedeli smo, da nudi g. Ljudevit Vlahovič, mesar in gostilničar v Mariboru, Aleksandrova cesta 38, vse leto, zlasti pa v zimskem času vsak dan okrog 20 brezposelnim delavcem brezplačno hrano. V času, ko se vodi v Mariboru akcija za zgradbo azila za tuberkulozne, sta se spomnila g. Vlahovič in njegova dobrosrčna žena najbednejših med bednimi ter sporočila Protituberkulozni ligi v Mariboru, naj jima pošlje jutri v nedeljo 60 (šestdeset) tuberkuloznih bolnikov na brezplačni obed. Gospodu Vlahoviču kakor tudi njegovi ženi izreka Protituberkulozna liga v Mariboru za človekoljubnost in dobrosrčnost najiskrenejšo zahvalo!

Planinski ples — priljubljena prireditev mariborskih planincev, ki je zbrala vsako leto pri »Unionu« veselo srenjo naših planincev, njih prijateljev in sploh vso veliko družino mladih in starih, se vrši tudi letos dne 1. februarja zvečer pri »Unionu«. Veselični odbor je že na delu, da nudi vsem obiskovalcem za ta 14. planinski ples vse najboljše in vendar najcenejše na zabavi, blagodatni dobre kuhinje in kleti.

Društvo hišnih posestnikov za Maribor in okolico v Mariboru priredi v nedeljo 22. t. m. ob 9. uri popoldne v dvorani hotela »Orel« v Mariboru svoj redni občni zbor s sledečim dnevnim redom: 1. Poročilo predsednika, tajnika in blagajnika ter računskih revizorjev. 2. Poracun za leto 1933 ter določitev članarine za to leto. 3. Volitev odbornikov ter treh računskih revizorjev. 4. Slučajnosti. Vstop je dovoljen samo članom društva in hišnim posestnikom. Samostojni konkretni predlogi izven dnevnega reda naj se prijavijo v društveni pisarni (Gregorčičeva 8) vsaj 4 dni pred občnim zborom, sicer ne pridejo na dnevni red.

Oder Sokola I, kadetnica. Jutri v nedeljo 15. t. m. uprizoni Sokol I v inženirski podčastniški šoli Kralja Petra I (kadetnica) znano Cankarjevo farso »Pohujšanje v dolini šentflorjanski«. Vršili se bosta dve predstavi. Pričetek prve ob 16. uri, pričetek večerne pa ob 20. uri.

Lutkovno gledališče Sokola-matice v Narodnem domu igra jutri v nedeljo 15. t. m. ob 15. uri zadnjič v sezoni veseloigro v treh dejanjih »Gašperček razbojnik«.

Občni zbor Sokola II Pobrežje bo v nedeljo 15. januarja ob 14. uri v dvorani br. Renčlja.

SOKOL MARIBOR I — kadetnica

„Pohujšanje v dolini šentflorjanski“

Jutri v nedeljo, 15. januarja ob 16. uri pop. in ob 20. uri zv.

Kino Union: od četrta dalje sijajna vesela opereta »Žena in diplomat«, polna krasnega petja, glasbe in sladkih melodij. V glavni vlogi: Marta Eggert, Maks Hansen, Paul Morgan in komorni pevec Leo Slezak.

Grajski kino: Nepretirano najboljša in najveselejša zvočna opereta »Zvezde z neba«. V glavnih vlogah so šarmantni Gustav Fröhlich, ljubka Liane Haid in pa kralj vseh komikov Szöke Szakall. Ta res krasen in zabaven film je imel povsod največji uspeh, film se nikakor ni mogel prehaliti, naval na blagajne pa je bil ogromen in si iz teh razlogov dovoljujemo nasvetovati, da si preskrbite vstopnice. Pripravlja se: Scampolo s Paulom Hörbigerjem in Dolly Haas.

Sejem za prašiče. Včerajšnji sejem za prašiče je bil zelo slab. Pripeljanih je bilo samo 31 prašičev. Tudi kupčija je bila slaba. Prodanih je bilo 19. Cena: mladi prašiči 7 do 9 tednov stari 120—150 Din, 3 do 4 mesece stari 325—360 Din, 5 do 7 mesecev stari pa 400—450 Din. Kilogram žive teže so prodajali po 6.50—7 Din, mrtve pa po 9.50 do 10 Din.

Pojedina klobas domače koline 14. in 15. v podružnici Paulič, preje Misleta, Cvetlična ulica.

Mariborska meteorološka postaja. Davi ob 7. uri je kazal toplomer 4.8 stopinj pod ničlo; tlakomer je kazal pri 14.2 stopinjah 744, reduciran na ničlo pa 742.3; vlaga 21; snega je padlo 3 milimetre; piha mrzli severnik. Vremenska napoved pravi, da bo večinoma oblačno, hladno vreme z mrzlimi vetrovi.

»Franz Josefova« grenčica da povsem izvrsten občutek in čisto glavo.

Poskušeni roparski napad? Včeraj popoldne so se zglasili pri tukajšnji mestni policiji trije možakarji: Anton Lah in Matija Rakuša, posestnika v Zgornji Polskavi, in šofer Jakob Kavčič iz Spodnje Polskave ter prijavili, da so jih napadli okrog 14. ure trije možki. Ko so se peljali na tovornem avtomobilu iz Dravske doline, so jih ustavili trije možki na cesti med Selnico in Bresternico z dvignjenimi rokami. Ker je šofer mislil, da jim preti morebiti nesreča, je ustavil vozilo, nakar je izstopil posestnik Lah in jih vprašal, kaj hočejo. Ne da bi odgovorili na vprašanje, so zbežali s ceste v bližnji gozd.

Narodno gledališče

Repertoar.

Sobota, 14. januarja. Zaprto. (Gostovanje v Murški Soboti).

Nedelja, 15. januarja ob 15. uri »Zemlja smehljaja«. Znižane cene. — Ob 20. uri »Pri belem konjičku«.

Ponedeljek, 16. januarja. Zaprto.

Torek, 17. januarja ob 20. uri »Nevihita«. Red C. Znižane cene.

Nedelja v gledališču. Popoldne ob 15. uri se poje Leharjeva divna opereta »Zemlja smehljaja«, delo povsem operne glasbe in pestrega dejanja, ki se je mariborskemu občinstvu zelo prikupilo. Veljajo znižane cene. — Večerna predstava bo velezbavna revijska opereta »Pri belem konjičku«, ki je bilo 6 njenih prvih predstav popolnoma razprodanih. Preskrbite si pravočasno vstopnice!

Ostrovskega drama »Nevihita«, poleg »Revizorja« in »Ženitve« najbolj igrano delo ruskega repertoarja, ki tudi v Mariboru splošno ugaja, se ponovi v torek 17. t. m. ob znižanih cenah.

Pri hripi, bronhitisu, vnetju mandljev, pljučnem katarju, zasluženosti nosu, sapnika, požiralnika in jabolka, obolenju oči in ušes, skrbimo za to, da čisto očistimo temeljito želodec in črevo z uporabo naravnih »Franz Josefove« grenčice. Znameniti strokovnjaki za nego zdravja svetodijo, da »Franz Josefova« vođa dobro služi pri šenu in drugih mrzličnih nalezljivih boleznih. »Franz Josefova« grenčica se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

Delavnica tovarne »Iris« v plamenih.

Davi okrog tretje ure je izbruhnil ogenj v delavnici tvornice »Iris« za medeninate izdelke in zrcala v Zerkovski ulici na Pobrežju. Ker je bila v delavnici precejšnja zaloga lesenih zabojev in lesene volne, se je ogenj naglo širil. O požaru so bili najprej obveščeni pobreški gasilci, ki so bili že v 10 minutah na kraju požara in so takoj stopili v akcijo. Kmalu nato so prispeli tudi mariborski gasilci z brzgalno in potrebnimi pripravami. Gasilec se je posrečilo ogenj lokalizirati in rešiti vse dragocene stroje, ki so bili v nevarnosti, da jih uniči ogenj. Vendar pa je škoda, ki jo je povzročil požar, precejšnja, ker je delavnica pogorela skoro do tal. Kako je ogenj nastal, se ne ve. Domnevajo, da je nastal radi kratkega stika, ni pa izključeno, da je bil podtaknjen.

Vlom. Preteklo noč so neznani storilci vlomili v izložbeno okno mesarja Viherja na Ruški cesti in odnesli več kilogramov prekajene svinjine v vrednosti okrog 560 Din. S plenom so izginili brez sledu.

Ropar v cerkvi sv. Jurija ob Pesnici. Pretekli četrtek zvečer se je neznan vlomilec splazil v cerkev sv. Jurija ob Pesnici. Po večernem zvonjenju je cerkovnik zaklenil cerkev in vlomilec se je spravil nad tabernakelj. Z vlomilskim orodjem je skušal odpreti tabernakelj. V tem hipu pa je vstopil v cerkev organist, ki je bil pozabil note na koro. Ko je vlomilec opazil organista, se je prestrašil in pobegnil brez plena. Vlom je bil prijavljen orožnikom, ki zasledujejo drznega cerkvenega roparja.

I Z J A V A.

Ker so se razširile govorice, da sem opustil svojo pekarno in ustavil tudi dobavo kruha Nabavljalni zadrugi uslužbencev državnih železnic v Mariboru, izjavljam, da to ni res. Vzdržujem svojo pekarno v celotnem obratu dalje. Nabavljalni zadrugi uslužbencev državnih železnic nisem jaz ustavil dobave kruha, temveč ga zadruga mora od 1. januarja letos nabavljati od nove pekarnice Nabavljalne zadruge državnih nameščencev v Mariboru. Dobavljal sem 50 let kruh Nabavljalni zadrugi uslužbencev državnih železnic v popolno zadovoljstvo in ni bilo ob letnih zaključkih nikoli nobenih diferenc.

GUSTAV SCHERBAUM
PARNA P* KARNA MARIBOR

Tragedija разоčarane žene

MORILKA SVOJEGA MOŽA PRED SODIŠČEM. — POSESTNICA NEŽA NOVAKOVA IZ STREZETINE PRI ORMOŽU OBSOJENA NA 4 LETA TEŽKE JEČE.

Veliki kazenski senat mariborskega okrožnega sodišča je obravnaval danes dopoldne že drug letošnji primer, ko se je zakonska žena spozabila tako daleč, da je v trenutni zmedenosti poiskala sekiro in jo zavihtela nad glavo svojega moža. Skesano in bledih lic je stopila pred sodnike 43letna posestnica Neža Novakova iz Strezetine pri Ormožu, obtožena, da je 20. septembra lanskega leta udarila svojega moža Tomaža, ko je spal, petkrat z veliko sekiro po glavi, da je bil pri priči mrtve.

V razpravni dvorani je bila grobna tišina, ki jo je edino motilo ihtenje in vzdihovanje obtoženke, ko je državni tožilec čital obširno obtožnico, iz katere posnemamo potek krvave vaške tragedije.

Posestnici Neži Novakovi, ki je dobro gospodarila na svojem majhnem posestvu v Strezetini pri Ormožu, je pobrala moža svetovna vojna. Težko je prebolevala njegovo izgubo in v svojem srcu je sklenila, da mu bo zvesta do groba. Edini sin, ki ga je imela, je bil njena edina uteha in pomoč pri delu. Ker pa je bila Neža še postavna žena, se je le z največjo težavo in odločnostjo ubranila številnih snubcev, ki so jeli trkati na njena vrata. Nekaj let se je Neža dobro držala. Končno pa jo je le premotil neki možki in ji ljubezni je bila — hčerka. Od takrat pa ni bila več tako ponosna, zato je iskala izhoda, kako bi izbrisala sramoto, ki je prišla v njeno hišo. Ker se snubci in ženini niso oglašali več tako pogosto, je skoro obupala nad svojo usodo.

Dne 31. julija je bil v Ptujem sejem. Tam se je Neža Novakova spoznala z vdovcem Tomažem. Dogovorila sta se, in mesec dni pozneje je bila že poroka. Ker je bil Tomaž brez premoženja, poleg tega pa je imel še štiri otroke iz prvega zakona, mu Neža za nobeno ceno ni hotela prepisati polovice posestva. Sklenila sta tudi, da ostaneta pri hiši oba njena otroka, 17letni Martin in 5letna nezakonska Micika ter Tomažev 5letni Mirko, ki je bil najmlajši izmed njegovih otrok. Kmalu po poroki pa se je naselil v hiši razdor in prepir. Mož je zahteval, da mora sin Martin od hiše, žena Neža pa da mora od hiše 5letni Mirko. Poleg tega je pa bil Tomaž lenuh, ki ni rad delal in mu je šlo vse drugo po glavi. Tihočapil je razno blago in pri tem kradel sosedom ter grdo ravnal s svojo ženo. Večkrat jo je tako pretepel, da je morala iskati zaslombe pri sosedih. Kakor pravijo priče, tudi Neža ni ostala Tomažu dosti na dolgu.

Razumljivo je, da med Tomažem in Nežo, ki sta se poznala le kratek čas pred poroko, ni bilo globljih čustev. Jela sta se drug drugemu odhajevati in hudo sovražiti. Obtoženka je navedla tu-

di, da jo je že samo prisotnost njenega moža razburjala, in če je bil mož doma, je včasih večkrat solila jed. Vplivalo pa je na njeno duševno razpoloženje tudi to, ker se je čutila mater.

Pred mariborskim okrožnim sodiščem je imel Tomaž 17. septembra kazensko razpravo. Obtožen je bil neke tatvine in žena je upala, da ga ne bo več nazaj. Zato mu tudi ni hotela dati denarja za vožnjo in je moral Tomaž peš v Maribor. Ker pa je bil obsojen na 3 mesece le pogojno, se je podal iz Maribora zopet peš domov. Ko je 20. septembra pozno večer potrkal na okno, je bila vsa presenečena. Tomaž je zahteval večerjo, in ker ni imela ničesar pri roki, jo je jel zmerjati in nastal je srdit prepir. V hudi jezi je Tomaž zapodil Nežo iz hiše. Odšla je v bližnji gozd, in ko se je vrnila, je mož že trdno spal. Tedaj se je v njeni duši porodila strašna misel. Odločila se je, da se enkrat za vselej iznebi svojega moža, ki ji je tako zagrenil življenje in je radi njega doživela tako razočaranje. Vstala je iz postelje, odšla v shrambo in poiskala veliko sekiro. Postavila je k postelji, v kateri je spal mož, tudi stol, da bi bili zamahljaji bolj sigurni, stopila nanj in zavihtela petkrat težko sekiro nad spečim možem. Na njegovi glavi so zazijale globoke rane, iz katerih je brizgala kri pomešana z možgani. Neža je bila tako rešena Tomaža, ki ga je zadnji čas tako sovražila...

Kakor da bi se ne bilo nič zgodilo, je po krvavem dejanju oblekla mrtvega moža in ga zavlekla 200 korakov od hiše. Naslednje jutro je odšla v Ivanjkovce in javila orožnikom, da leži njen mož mrtve blizu hiše. Rekla je, da ga je najbrže nekdo ustrelil.

Sodna izvedenca, ki sta prišla še isti dan na kraj umora, sta ugotovila, da je imel Tomaž srajco narobe oblečeno. Našla sta tudi krvavo sled, ki je vodila do hiše in v hiši krvavo posteljo in sekiro. In Neža je po kratkem oklevanju vse priznala.

Pa tudi pri današnji razpravi je morilka Neža svoje dejanje skesano priznala. Po kratkem posvetovanju je predsednik senata razglasil obsodbo: Neža Novakova je kriva in se obsodi na 4 leta težke ječe. Ker bo v kratkem porodila, so jo izpustili in bo morala po dveh mesecih nastopiti svojo kazen v Begunjah.

Razpravo je vodil okrožni sodnik g. Lenart, votanti pa so bili okrožni sodniki gg. Zemljčič, dr. Tombak, dr. Kotnik in dr. Čemer. Obtožnico je zastopal višji državni pravdnik g. dr. Jančič, obtoženka pa je branil odvetnik g. dr. Štor.

pomislajte se CM!

Koroško imenoslovje

Nekaj o imenih dolin in krajev, iz katerih pridejo koroški pevci.

Izrazi »Ziljska, Rožna, Podjunska dolina« med domačim ljudstvom niso v rabi, so skovani po nemškem zgledu in torej nedopustni. Pravilno pravimo in povsem zadošča, če rečemo: Zilja, na Zilji; v Rožu, iz Roža; Podjuna. Ta tri imena so Slovenci prevzeli skoro gotovo od svojih prednikov, bržkone Keltoev. »Zilja« je nastala iz prvotne besede »Gila« (gl. nemški »Geil«); »Pod-juna« iz imena »Juenna, Juna« (n. »Jann«); »Rož« pomeni prvotno in med narodom tudi še danes samo ozemlje občin Podgorjane, Sv. Jakob (»Podgrad«) in Rožek. V starih listinah se imenuje »Rasa«. Iz te besede je nastal nemški »Rasegg«, pozneje »Rosegg« in slovenski »Rožek, Rožaka« in »Rož«.

Brnica na Zilji nam pove, da je nastala vas na blatni, močvirnati in glinasti zemlji, na »brni, brnji, brnici«, ki jo je naplavila Zilja. St. Janž v Sp. Rožu ima svoje ime po župnem patronu. To ime je sicer še le kakih petdeset let splošno v veljavi. Svetnik, ki mu je župna cerkev posvečena, je izpodrinil prvotno staro slovensko ime »Gostinja ves«, ki je bila prej v rabi v različnih, popačenih oblikah, kakor prča nemški »Gansdorf« in slovenska »Gosinja ves«. Skorčijan je skržena oblika za »sv. Kancijan«, ki ima glavni oltar v župni cerkvi. Vas leži ob Klopinskem jezeru blizu Klopinja, ki nas spominja na »klop« in »Klopni vrh« na Pohorju. »Libuče«, tako pravilno pisane, (iz »Ljubuče«) nedvomno pričajo, da je oblika nastala iz istega korena kot imena Ljubelj, Ljubno, Ljubljana.

Imenovane štiri vasi leže južno od Drave; »Kotmaraves« pa severno od nje na takozvanih »Huarah«, t. j. »Gorah«, kojih prebivalci se imenujejo »Gorjanci«, »Horjanci«, »Horjanke« in »Horjančice«. Pravilno bi morali pisati »Hotimira vas«. Pevci iz Kotmaravesi so »kotmirski« pevci in se upravičeno lahko ponašajo, da so iz vasi kneza Hotimirja, ki je v 8. stoletju vladal karantanskim Slovencem.

Dr. Franc Mišic.

Ptuj

Tatvina. Pred približno dvema mesecema so porezali in odnesli neznanci šibje na vrbovju, katerega goji ptujski pleterni ob desni obali Drave nedaleč od mesta. Šele po dolgem trudu je orožnikom uspelo storilce izslediti, ki so med tem že bili del šibja spleli v razne pleatarske predmete in te prodali. Bilo jih je osem, samih kočarjev iz bližnje ptujske okolice. V sredo so stali pred sodnikom, a so samo delno priznali svoje početje. Obsojeni so bili vsak na 21 dni zapora, povrh pa morajo skupno plačati še 3000 Din odškodnine prizadeti pleterni.

Vlom. V prostore elektrarne v Medvedcih pri Majšperku je bilo te dni vlomljeno. Po raznih znakih domnevajo, da je vlom delo enega samega človeka, ka-

teremu so orožniki že za petami. Vlomlec je iz elektrarne odnesel voltameter in amperometer in s tem prizadel lastniku elektrarne inž. Fedorju Majšu škodo v iznosu 3000 Din.

Spor radi živilskega trga. Poročali smo že, da je občinska oblast v Ptaju odredila, da se morajo mesarji, ki imajo stojnice na trgu, pa prodajavci mleka in mlečnih izdelkov preseliti na novi živilski trg. V kratkem bi morali nato slediti ostali, tako da bi novi trg v polni meri vršil svojo nalogo. Proti temu pa so se odločno uprli nekateri trgovci in obrtniki, ki imajo svoje trgovine odnosno obrtne prostore v hišah, ki so v večji ali manjši bližini starega trga pred mestnim gledališčem, in ki bi, kakor sami trdijo, pretrpeli s to premestitvijo občutno škodo v svoji prodajni konjunkturi. Ti gospodje se pri svoji zahtevi, naj ostane tržišče vsaj delno na starem prostoru, opirajo na neko obljubo, ki jo je baje dal znani že pokojni ptujski župan Ornig ob priliki zidanja sedanje občinske hiše na Florjanskem trgu. Do takrat je namreč služila v ta namen hiša, ki še sedaj stoji na starem trgu nasproti mestnemu gledališču. Tedaj je Ornig obljubil, da se tržni prostor pred staro občinsko hišo ne bo nikamor drugam premestil. Dejstvo je, da ta stari trg kot tržni prostor ne ustreza svoji svrhi, saj leži na višjem svetu, premejen je in ovira promet; občina pa je za dela za novi živilski trg porabila že okrog četrtilijona dinarjev in ga namerava še dalje izgraditi. Da se to vprašanje končno uveljavno reši, je ptujski župan g. Ladislav Jerše sklical izredno sejo upravnega odbora za včeraj v petek.

Poljčane

Izsleden tat, prav za prav še tatič. Poročali smo, da je bilo služkinji Roziki Grušovarjevi ukradenih 265 Din. Orožnikom se je posrečilo tatu, ki je še mlad šolar R. V., še isti dan izslediti. Mladí pokvarjenec je sprva tajil, a je končno priznal ter vrnil nekaj ukradenega denarja. O mladem potuhnjencu smo pisali že pred dnevi, ko se je več dni potepal po okolici še z nekim drugim pajdašem in jemal, kar mu je prišlo pod roko. Vsekakor je zrel za poboljševanje!

Ustanovni občni zbor JRKD za občino Poljčane je bil v nedeljo. Izvolil se je tale odbor: Oton Zeilhofer (predsednik), Simon Prešern (podpredsednik), Štefan Detiček (blagajnik), Ivan Kovič (tajnik) ter odborniki: Alojz Krajnc, Ludvik Varl, Anton Zorko, Viljem Kugler, Rajmund Savski in Jožef Korošec. Organizacija šteje okoli 80 članov.

Smrtina kosa. Umrli je te dni v Luščki vasi 72letni Valentin Golob, ki se je zadnji čas zadrževal pri Fermoškovih v Luščki vasi. Zvečer je hotel iz hiše, pa je omagal pred pragom in se zrušil na tla. Prenesli so ga v posteljo, kjer je kmalu izdihnil. Naj v miru počiva!

Otroška prireditev. Študentinam bo jutri v nedeljo ob 15. uri. Med odmorom igra salonski orkester. Pridite!

Emil Droonberg:

Zimska noč med volkovi

(Koniec)

Za trenutek je Fuller občutil to tišino kot pričetek nepoznane žalosti. Potem pa se je zopet osokolil in bil zopet praktični, samozavestni Eddy Fuller, brzojavni paznik v prelazu Crows Nest. Nad seboj je namreč zagledal pretrgano žico. Zakaj se je pretrgala, ni mogel ugotoviti. Mraz sam tega ni mogel storiti, ker se je pri napeljevanju žic pazilo na to, da niso bile popolnoma napete in so se mogle v mrazu skrčiti, ne da bi se raztrgale. Toda mraz in vihar, oba skupaj sta pač napravila škodo.

Splezal je na drog in najprej poročal ravnateljstvu. Nato je poklical svojo ženo.

»Tukaj sem popolnoma veder in dobre volje. Celo zelo veder v tem prekletem mrazu. In nikjer nobenega volka! Škoda bom popravil v pol uri. Potem se vrnem domov. Kaj počne fantek?«

»Spi.«

»Bog blagoslovi malčka! Še dobro, da mi zopet ne nagajajo zobje. Torej pravi pošten zajtrk, kajti, ko se vrnem domov, se bo pač že danilo. Good bye!«

Tam preko na gozdnem robu je sedel

potepajoč se volk v sneg, dvignil glavo proti nebu in dolgo, žalostno tulil v tiho noč. Odgovorilo mu je pet, šest suhih volčjih postav, ki prej niso bile vidne. Sedaj pa so se njih obrisi ostro odražali od golega, zmrzlega gozdnega grmičevja.

Eddyju je pričelo srce hitreje biti. Nehote je segel za pas, da se prepriča, če je brovning še vedno v toku.

Še enkrat je poklical svojo ženo. Dejal ji je, da bo popraviljanje trajalo dalje časa, kakor je prvotno mislil. Hotel je pristaviti še nekaj šaljivih besed glede izpremembe zajtrka. Toda, ko so volkovi iznova zatulili, je v nenavadnem strahu segel po orožju in popolnoma pozabil, kaj je hotel še reči.

»Eddy!« je zopet poklicala s preplašenim glasom njegova žena. »Kaj ti je? Zakaj ne odgovoriš?«

»O, nič posebnega. Samo — samo po žicah sem pogledal.«

»Ali vidiš volkove, Eddy?«

»Volkove? Prav nobenega. Želel bi...«

Njegove besede so se izgubile v zagledan tuljenju volkov, ki so ga zavohali in se zapodili po snegu proti brzojavnemu drogu. Aparat je ujel volčje zavijanje in ga prenesel po hakreni progi na ušesa ženske v koči.

»Ah, Eddy, slišala sem jih!« je vzkliknila ona prepadla.

»Tako?« ji je odvrnil. »No, potem pa pazi, če boš slišala tudi to-le!«

Žena je bojazljivo prisluhnila in čula strel iz pištole.

»Ali si slišala? — Well, enega je že manj.«

Eddy se je zlagal, ker v resnici je le obstrlel eno izmed zverin. Pri tem pa mu je zdrknila pištola iz otrple roke in padla v sneg. Kljub temu se ni izdal in se je smejal.

»No, sedaj poglej bojazljivo drhal. Beže, da se kar kadi za njimi. Toda enega imava. To je deset dolarjev premije in pet dolarjev za kožuh. Za ta denar lahko kupimo še različne stvari za fantka in zate. Kaj pa dela? — Še vedno spi? — Prav! — Poljubi ga namesto mene.«

Pritisnil si je aparat na lice, da bi ne čula zlobnega renčanja in zmagoslavnega tuljenja volkov.

Zbrali so se pod drogom, se poganjali vanj in si z vročimi jeziki oblizavali gobce. Njih sapa je kakor bela megla vuhala v mraz iz njih lakotnih žrel.

»Poljubila sem fantka namesto tebe,« je sporočila žena. »Ali prideš sedaj domov?«

»Pridem.«

»Ali pa si tudi all right? Tvoj glas čveni tako čudno.«

»To je najbrže od mraza ali česa dru-

gega.«

Fuller je pretrgal zvezo. Vendar je preuščljal, ali bi morda le ne bilo bolje, ako bi povedal ženi resnico. Sedaj bo čakala in čakala ure in ure, dneve in dneve — potem bo kdo našel njegove kramplje.

Ta misel ga je izpodboda. Ne, tako daleč pa še nismo!

Njegovi predstojniki so splošno priznavali, da je pri popravilih izredno iznajdljiv. Ali bi ne mogel uporabiti svoje iznajdljivosti sedaj za to, da si reši življenje?

Zagledal se je v suhe, sestradane postave volkov pod seboj; njih rebra so se razločno odražala na njih upadlih bokih. Sedeli so v snegu in strmeli z zeleno svetlikajočimi se očmi vanj. Z režečimi se gobi in iztegnjenimi jeziki. Ko da bi vedeli, da jim mora plen prej ali slej pasti v kramplje.

Hipoma se mu je v možganih rodila nova misel. Pogled mu je obvisel na dveh svetlikajočih se debelih hakrenih žicah, ki sta tekli na posebnih drogovih nekaj korakov stran vzporedno z brzojavno progo. Daljnovod električne centrale, ki je oskrboval nekatere kraje v skánatem gorovju z električnim tokom. Stopetindesetisoč volkov, se je pretakalo po vsaki teh žic.

Ko bi le mogel tiakaj!

„Maks in Moric“ v očeh naše mladine

VTISI PRVE LETOŠNJE MLADINSKE GLEDALIŠKE PREDSTAVE. — IZKUSTVA IN ŽELJE VZGOJITELJEV.

»Najboljše je za otroka komaj dovolj dobro!« To načelo priznavajo danes poleg pesnikov in pisateljev vsi oni poklicni in nepoklicni čimtelji, ki imajo opravka z našo mladino. Časi, ko so povesti o pridnem Janezku in hudobnem Milcu morale zadovoljiti našo deco, so — hvalabogu — za vedno minili. Kdor se hoče le malo poglobiti v otroško dušo, lahko spozna, kaj otroka prija, kaj gane njegovo srce in dušo... Na žalost gre še danes marsikaj bridko mimo nega, brez vsakega odseva: knjiga naj bo po pojmi odraslega, es tako dobra in slikovita, vendar otroku ne bo nikoli mila in draga, če pisatelj ni znal zabrenkati na prave strune otrokove miselnosti. Otroci po nekajkih straneh knjigo za vedno odložijo.

Prav tako je v gledališču. Mladina rada poseja gledališče, žal so mladinske predstave tako redke. Na videz je deca skromna in hvaležna za smeh in pester slike, a — kritika ne izostane. Prav nedeljska prva letošnja mladinska predstava je značilen primer, kako zna biti mladina kritična tudi v dramatik. Morda ji je bila stvar v primeru »Maksa in Morica« bližja, ker večina že dobro pozna »Cipka in Capka« iz prevoda M. Severjeve. In to poznavanje originala je deci olajšalo podrobno motrenje in kritično opazovanje, kakor dokazuje zapisnik 11-letnega učenčka, obiskovalca gledališča, ki je — brez vsakega vpliva — dva dni po predstavi napisal sledeče:

Maks in Moric v gledališču.

Moja novoletna želja se je izpolnila. Z očetom sva šla v nedeljo popoldne gledat »Maksa in Morica«. Otroci je bilo ko lista in trave. Oče je rekel, da bodo ravnatelj zadovoljni. Dolgo smo čakali in ploskali. Začelo je z godbo in Gašperčkom. Ta pa je bil prevelik. Pri lutkah vidimo pravega. Skakal pa je imenitno. Takoj sem vedel, da ne bo tako kakor je v knjigi Cipek in Capek. To znam vse na pamet, pa je bilo vse drugače. Teta Mica ni prinesla nobene kure. Na psa sem se jezil, da ni lajal. Lestvo pri dimniku smo že videli prej ko sta prišla fanta. Žnidarček Kozobrad (v naši knjigi je krojač Iglač) je padel v luknjo, pa ne v potok kakor bi bilo prav. Goske bi ga morale potegniti iz vode, ne pa gospa. Učitelj Lempel je zagrabil drugo pipo, ne ono, ko sta jo fanta napolnila. Vseeno je zagorela, pa počilo je za odrom. Gospod igralec se je fino namazal, da nismo videli kako. To je bil dober trik, je rekel oče. Hrošči pa so prišli od zgoraj pa ne iz postelje. Stric bi jih moral tako točiti, kakor je v knjigi. 6. sliko pri peku so spustili in nismo videli tiste najlepše šale. Žal mi je bilo. Saj bi lahko vse napravili, tudi tisto kako oha zmeljejo. Saj ne prideta prosit, ko pravi pregovor: »Janezek se spreobrne, ko se v jama zvrne!« Gospodične s konjički, med-

vedi in plesanjem so dali kar tako zraven. Železnica na elektriko je pa bila prvovrstna. Oče je rekel, da v tistih starih časih še ni bilo železnice. Ne vem, kako je prišla zraven. Najbolj smo se smejali krojaču, ko ni mogel nikamor. Imeli smo ga za norca. Napisane pesmi na zastorju pa sem težko čital. V šoli dobim nezadostno, če tako napišem spis. »Srce igraček« se mi je lani v Ljubljani bolj dopadla, pa Martin Krpan in Brdavs pri lutkah. Če bom šel še enkrat gledat, bom vzel knjigo »Cipek in Capek« s seboj v gledališče.

A. L.

Kakor kaže spis, je bila vsa pozornost otroka osredotočena na primerjavo z originalom, ki se je kot karikatura znamenitega W. Buscha deci čudovito vtisnil v spomin. Ne zaradi fantovskih hudobij, ampak samo zaradi svojevrstnih tipov je fabula med deco priljubljena. Zato so tudi v svoji zasnovi smiselno in čustveno resne »Bučijade« neprimerne za dramatizacije, zlasti dandanes, ko smo tako odmaknjeni od sentimentalne preteklosti. Situacijo rešujejo deloma le še pevski in plesni vloži; vsekakor bi se po morala podpreti vsaj izvirnost z efektnimi domisleki v posameznih šalah, da ne bi bila tako silno zabrisana podobnost z originalom. Če se stvar že uprizar, krajšave in spremembe nikakor niso na mestu! Ker v dejanju itak ni one dinamike, ki jo deca tako ljubi v fantastičnih pravljicah, bi morala vsaj inscenacija biti na višku: malo razkošja bi tudi prišlo prav mladini!

Gledališko upravo so najbrž finančni razlogi privedli do tega, da vabi že nežno mladino v ozračje revije. Poklicna kritika je povsem pravilno izrazila svoje dvome nad takim početjem.

Pravijo, da ni primerne mladinskega repertoarja? Ta trditev nikakor ne drži, če pomislimo, da n. pr. Ljubljana že več sezon odločno rešuje problem mladinskih iger. Pravljice, prežete s čaridomache barvitosti, so dosegle v Gollievih dramatizacijah sijajne uspehe: »Janezek-Nosanček«, »Princezka in pastirček«, »Srce igraček« so igrice, ki vedno in vedno znova polnijo ljubljansko gledališče ter spetajo čudoviti svet mladim in starim. Ne samo izživljanje v komičnih situacijah, temveč predvsem izbrani motivi sodobnosti (n. pr. razkol med ubožnim in bogatim svetom) naj skušajo v obliki pravljicnosti in bujne fantazije usmerjati mladino k večnostni dobroti in lepoti.

Roditelji in vzgojitelji, pa tudi ves mladi svet bo mariborskemu gledališču iskreno hvaležen, ko si bo začelo pravilno utirati pot do srca naša deca! Izkusiva kažejo, da je mladina željna vsaj drobca umetniških stvaritev. Pomislimo: naš čaka že zatišje, mladi rod — prihaja!

Ver.

Odgovor tržaškemu »Piccolu«

ITALIJANSKI TISK IN PROTISOKOLSKI PASTIRSKI LIST.

Malokatero novico so ponatisnili italijanski listi s tako slastjo, kakor napad pastirskega lista proti oni eminentno nacionalni slovanski organizaciji, ki je edina zdrobila suženjske verige, ki so se oklepale zaslužjenih Slovanov in je edina ustvarila svobodno Jugoslavijo, Čehoslovaško in Poljsko.

Brez slovanskega Sokolstva bi ne bila nikdar zasijala zarja zlate svobode tem trem narodom. Tega dejstva so se v polni meri zavedali vsi naši sovražniki, in hvala Bogu, tudi docela opravičeno, kajti slovansko Sokolstvo je branilo, brani in bo branilo do zadnje kaplje krvi svojo zemljo pred katerokoli invazijo naše zemlje lačnega sovražnika. V nobenem italijanskem listu ni našla protisokolska gonja pastirskega lista tak odmev, kakor pri tržaškem »Piccolu«. V svojem divjem sovraštvu napram vsemu, kar je slovanskega in sokolskega, je ostal isti, kakor je bil pred dolgimi desetletji. Ta naš stari stric z Goldonijevega trga pač ne more in ne more pozabiti na ono za nas tako srečno dobo, ko so odmevali strummi koraki sokolskih čet po Goldonijevem trgu, torej tik pred nosom njegovega slavnega uradništva.

Ta famozni »Piccolo« je prinesel te dni prav obširen članek o Sokolstvu. Zgodil se je čudež, v katerega ne bi bili nikdar

verjeli, in sicer ta, da se je naučil naš sicer stari znanec z Goldonijevega trga na svoja stara leta našega jezika. Vse slovanske izraze je namreč prevedel docela pravilno svojim bralcem v italijanščino. Svoje čitatelje obvešča, da se glasi povelje pravilnega korakanja naše armade med pohodom: »jedan — dva, jedan — dva«. Britko pa jadicuje, da se glasi isto povelje pri Sokolstvu: »Doli z Italijo! — Doli z Italijo!« ter da se glasi pri vseh sokolskih pohodih bojna pesem: »Trst, Gorica, Reka, sloboda vas čeka«.

Iz dna svoje črne duše pa obžaluje, da ne vzklika tudi jugoslovansko Sokolstvo: »Evviva Italia, Evviva Mussolini!« Pa tudi ta želja se utegne nekega dne uresničiti. Toda to samo takrat, če se nam vrne ona sveta gruda, ki je predstavljala do l. 1919. najčistejšo slovensko ozemlje in če bodo začeli Italijani živeti z nami v onih odnošajih, ki jih v polni meri zaslužimo. Saj nam mora priznati celokupni svet, ki išče z nami stikov, da je gostoljubnost, koncilijantnost in naklonjenost Jugoslovancem napram tujcem naravnost zavidanja in posnemanja vredna.

Do tedaj pa bo korakalo jugoslovansko Sokolstvo po točno začrtani poti napred, ne oziraje se na desno, še manj pa na levo!

Sport

SKAKALNE TEKME so radi pomanjkanja snega preložene od 15. januarja na dan 2. februarja.

Skakalnica pri Sv. Lovrencu na Pohorju v prometu. Dne 12. t. m. popoldne so prispeli iz Maribora znani skakači gg. Herbert Jurič, Herbert König in Rudi Stopar. Imenovani trenirajo na novi lovrenški skakalnici za nedeljsko mednarodne tekme, ki naj bi predvideno bile v Mariboru. Staro in mlado občuduje drzne skakače, ki delajo že z dvetretinskim zaletom 25 m dolge skoke. Po splošni sodbi strokovnjakov bo metala skakalnica preko 30 m daleč. Če bo Maribor v nedeljo v škripih radi pomanjkanja snega, naj se potruži gori k Sv. Lovrencu na Pohorju, tukaj na naši skakalnici je snega dovolj!

Tožba zaradi transfuzije krvi.

Na Dunaju je pred sodiščem zanimiv proces, naperjen proti svetovno znani kliniki vseučiliškega profesorja dr. Eiselsberga. Tožba sta vložila dva mehanika, ki sta se svoj čas stavila na razpolago prostovoljno omenjeni kliniki za transfuzijo njune krvi. Sedaj zahtevata večjo odškodnino, češ, da je trpelo zaradi transfuzije krvi njuno zdravje. Kot glavna priča je nastopil znani vseučiliški profesor dr. Ullmann, ki je med drugim

izjavil, da ni profesor dr. Eiselsberg niti najmanj kriv, ker sta se mehanika prostovoljno ponudila in za operacijo prodala svojo kri. Obenem je ugotovil natančen zdravniški pregled, da zdravje obeh tožiteljev ni prav nič trpelo, temveč sta navadna izsiljevalca. Nobenega dvoma ni, da bo prof. dr. Eiselsberg oproščen.

Ženska lepota v odstotkih.

Neki francoski psiholog je nedavno obelodanil zanimivo razpravo, kako se odraža ženska dražest v odstotkih. Psiholog pravi, da tvori žensko lepoto, od nosno vse kar vpliva na moške, pet elementov: telesna lepota in koketnost, duševna koketnost, pamet in duševna plemenitost. Razumljivo pa je, pravi nadalje psiholog, da se ti odstotki v raznih starostnih dobah med seboj razlikujejo. Šestnajstletna ima 80 odstotkov lepote in 20 odstotkov telesne koketnosti, do čim imajo priletnije žene 50 odstotkov pameti in 50 odstotkov duševne plemenitosti. To pa je taka dekleta in žene, ki so moškim všeč.

Natečaj za napovedovalce.

Pariška postaja Radio-Vitus je na pobudo revije »Le Haut Parleur« organizirala natečaj za napovedovalce. Priglasilo se je četrto kandidatov, ki so napovedovali vsek po četrto ure in od katerih se je vsak označeval s številko. Zanimiv način, ki utegne biti najbolj nepristranski!

Prišel je presojati svoj položaj. Sneg med obema vodoma je bil globok in pri gaženju bi se gotovo udiral do boka. Toda bil je mehak in tudi volkovi bi se pogrezali vanj pri zasledovanju. Na brzobjavnem drogu ga ni čakalo drugega, kakor da polagoma zmrzne in pade kakor zmrznjen ptič z drevesa.

V svojih žepih je imel še prigrizek, ki mu ga je dala žena na pot. Razdelil je meso, vtaknil kos nazaj v žep, ostanek pa je zavil v papir in ga vrget z vso močjo preko železniškega nasipa, da je padel po strmini na drugo stran nasipa.

Eden volkov se je izločil iz čakajoče tolpe in skočil za vrženim mesom. Lačno mu je sledila ostala drhal.

Eddy je čakal, dokler ni zadnji volk izginil za železniškim nasipom. Nato se je spustil v sneg, naglo pobral svojo sekuro in se pričel kopati proti prvemu drogu daljinovoda z visoko napetostjo. Blazno se je boril z globokim mehkim snegom. Njegove prsi so hropele, sapa ga je hotela zadušiti in po vsem telesu ga je obilil znoj.

Za njim se je razleglo lovko tuljenje volkov. Ni se ozrl. To bi ga zamudilo za trenutek in bi mu nič ne pomagalo. Ko je zasadil svoje kramplje v drog, da se novzpe nani, je začutil za seboj gorko

sapo vodilnega volka. Neko telo se je zaletelo vanj in ostri zobje so odtrgali kos obleke, a kmalu nato ga gobci plesočih in skakajočih zverj pod njim niso mogli več doseči. Toda sedaj se ni smel več zanašati na svoje utrpe, od mraza kot ogenj pekoče roke in pripel se je na drog s svojim varnostnim pasom.

Počasi je plezal kvišku, dokler ni prišel do svetilkajočih se bakrenih žic.

Za pasom mu je visel svitek žice. Vzel je iz žepa kosček mesa, ki mu je prej ostal od malice, ga privezal na koncu žice, nato pa ga spustil nizko nad volkove, vendar tako, da jim je bil za sedaj še nedosegljiv. Vodnik volkov je skočil za njim, ali ker je žica nihala, je hlastnil v prazno in se ritensko prevrnil nazaj med svoje tovariše. Sedaj so pričeli ti skakati in hlastati po zapeljivem grizljaju. To pa jim je zopet zabranil vodnik s pravico močnejšega, ki se želi najprej sam nasiti.

Eddy se ni zmenil za nastalo premetavanje. Samo slišal je vroče glasove sestrane požrešnosti in tu pa tam je videl, kako se je iz premetavajočega, se klopčiča izvil posamezen volk, ki se je takoj pognal kvišku. Pri tem sta se pohlepno zablskali v noč zelenkasti očesi.

Eddy je vzel izzaz pasu svojo sekuro in ovil drugi konec žice okoli njenega rezi-

la. Zadnji konček žice pa je zavil v kavelj. Nato je prijel za toporišče, ki mu je nudilo potrebno izolacijo, in zataknil napravljeni kavelj na bližnjo daljinovodno žico, med tem ko je hkrati izpustil drugi konec z vabo tako nizko, da so ga volkovi lahko dosegli.

Komaj je bilo to storjeno, se je že pognal vodnik volkov proti nizko visečemu mesu in hlastnil po njem.

Toda neizprosno, kakor silna past, je tok visoke napetosti privil njegov gobec na vabo. Takoj so planili namj njegovi tovariši, da bi mu iztrgali plen. Toda vse je izginilo v slepečem blisku, ki je raztrgal nočno temo. Spremljal ga je grom težke električne eksplozije, ki je odmeval po pobočjih prelaza.

V krajih, ki jih je oskrbovala centrala s tokom, so se za trenutek utrnile žarnice, nato pa mirno gorele dalje, kakor poprej. Ljudje so se izpraševali, kaj naj to pomeni.

Eddy Fuller se je naslonil s hrbtom na svoj varstveni pas. Od razburjenja zadnjih minut mu je nekaj trenutkov prihalo slabo. Pravkar se je utrinjalo tu pod njim življenje, vroče krvoločno življenje, ki je zahtevalo njegovo življenje, da ohreni svoje — sedaj pa je ležala vsa drhal le od dotika enega telesa z drugim otrpla in trda s krčevito zvitiimi trupli

v snegu. Samo eden je mukoma in napol omamljen, voden bolj po instinktu, kakor po zavestni volji, šepal proti gozdu. Pa tudi ta se v življenju ne bo nikdar več popolnoma popravil.

Eddy je prijel oprezno za toporišče sekire, jo snel z žice in jo spustil na tla. Potem se je počasi spustil po drogu navzdol. Zrak je bil prepojen s smrdom po osmojenih dlakah in ožganem mesu.

Še enkrat je splezal na brzobjavni drog Glasovi so se prelivali po žici, glasovi, ki so vezali ozemlja, iz prijetno tople sobe v drugo, morda tisoče milj oddaljeno prijetno tople sobo.

Priklopil je svoj aparat in trenutek nato je zazvonil v njegovi koči telefon.

»Ah, Eddy!« je takoj nato čul glas svoje ženske. »Tako sem čakala, da boš zopet poklical. Misliš sem že...«

»Deset mrtvih volkov imam tukaj. Ubil je vse hkrati električni tok. Krzna sicer ne bodo kaj prida, toda premija nam je zagotovljena. Sto dolarjev! Le pomisli, kaj si bomo lahko vse kupili za ta denar. Samo še zverine oderem, potem pridem domov. In poslušaj, ženka, napravi dober zajtrk! Tega si sedaj lahko privoščimo, ker za prihodnjih štiri naist dni smo bogatini!«

Radislav Rudan

Rod na razpotju

(Povest)

Jezno je tedaj dvignil Caharija svojo grčavo drevko in udaril z njo po vozu, da so se konji prestrašili in poskočili.

»Kakor se ti zdi,« je dejal nejevoljno in užaljeno Matevž in pritegnil vajeti, da bi umiril konje. Potem se je zviškoma ozrl na kamenarja in je rekel:

»In avtomobil? Kaj sem si tudi njega izmislil? Zato izmislil, da bom ob zaslužek in ob delo, zato da bom berač in potepuh, a?«

Caharija ni odgovoril.

»Tak povej vendar!« se je razjezil postiljon. »Sem si ga ali si ga nistem?«

»Pusti me!« je zamrmral Caharija in se bolno in žalostno zastrmel v belo cesarsko cesto, ki je brzela pod kopiti konj in kolesi voza.

»Vidiš,« je povzel Matevž, »taki časi so prišli, da postaja belo, kar je bilo črno in črno kar je bilo belo. Človek je človeku volk in nič več ni usmiljenja in nič več ni strahu božjega. Antikrist je vstal, zlato tele je postavil na altar in ljudstvo se mu klanja in ga po božje moli. Boga zahvali, da si star in da ti ne bo dano dočakati tistega, kar bo še prišlo, kajti Bog jim

ne bo prizanesel. Udaril bo od vzhoda do zahoda in kri bo brizgala iz kamena in ogenj bo švigal iz tal. Kaj nisi še slišal prerokovanj Šembilje? Stara sva in ne bova dolgo, ampak za otroke nama bodi žal! Moj se je že sprevrgel po njih — nič ni moj sin.«

»In moj!« je zavzdihnil Caharija. »Mar misliš, da je boljši kakor tvoj? V svet mi je pobegnil, za kruhom, za srečo, kakor je dejal, pa ni našel ne kruha ne sreče. Bolan se je vrnil, in zdaj, ko je zdrav, se zopet odpravlja. Stroj so mu zmešali pamet, vzeli so mu vero v Boga in ljubezen in spoštovanje do očeta. In zdaj je prišlo še to, še to...«

Debela solza se je potočila Cahariji po velem licu. Z rokavom si jo je obrisal in sklonil glavo globoko do kolen. Prevzela ga je neskončna bolest, da je v prividu začutil izpolnjevanje prerokbe: Gore so se majale, skale so grmele v dolino, reke so prestopale bregove, svet se je rušil. Nad vsem tem pa je na zlatem prestolu kraljeval sam strašni Antikrist in peklenški stroji so ropotali okoli njega in žrli ljudi, trgali jim z jeklenimi kremplji srca iz teles, drobili jim lobanje, lomili in mečkali ude in mrtvinčili duše. In dolina od Št. Vida do Otoš ni bila več dolina, bila je velikansko žrelo ostudnega zmaja s sedmimi glavami — sedmimi naglavnimi gredi...

XI.

France je sedel pred bajto in je strmel v daljavo. Pomlad je dihala v dolino in toplo je sijalo solnce čez

Kras. Po žilah mu je zopet valovila ozdravljena in prenovljena kri in podžigala hrepenenje po velikem življenju tam daleč onstran bregov. Zdaj, ko je vedel da pojde, da mora iti, mu je dušo prepajal nemir pričakovanja, ki se je mešalo s skrbjo za očeta, za sestro in rodni dom. Ko je odhajal prvič, ni mislil na to: še spomnil se ni, da bi se utegnil oče kdaj postarati in da bi mogla propasti njegova rodna domačija. Tedaj se mu je zdelo, da življenje stoji, da je bilo vedno tako in bo na vekomaj, brez spremembe, brez starosti, brez smrti...

Zdaj je začutil jasno in razločno, da se drevi z neznanosko brzino nekam daleč, daleč in odnaša s seboj vse: njega, očeta, sestro, ljudi, stvari, reči in ves vesoljni svet. Oče se je postaral, osivel je do poslednjega lasu, obraz se mu je nagubal, oči so mu povodenele in ves je postal šibek in slaboten. Sestri so se pričele risati v poprej napetogladka lica rahle črte docvetlosti, sijaj njenih oči je izgubljal prejšnji odsev in ustnice so ji bledele. Pa tudi on sam je bil ves spremenjen. Nena doma, da ni vedel kako in zakaj, je doumel, da je prekoračil sredino in da se bliža drugi polovici. Ob sencih so se mu béli prvi lasje in izraz v obličju mu je postal drugačen, ves tui. Začutil je beg časa, minljivost življenja, propadanje onega, kar je bilo in porajanje nečesa novega, nepoznanega in v globoko skrivnost potopljenega.

(Se bo nadaljevalo.)

Mali oglasi

Razno

JA. NE POZABI.

da lahko najboljši prodaj do bre knjige, starinske reči, kakor nakit, zlatino, srebrnino obleko, pohištvo itd. in najcenejši kupiš v Grajski stari-narni. Trg svobode 1 4000

SEDAJ KO PRIHAJA ZIM.. In vaših koles ne boste več rabili, nudi se vam prilika, da jih pustite temeljito osnažiti emajlirati, poniklati, vse krogičnice ležaje zbrusiti, tako da bodo do prihodnje spomladi zopet popravljena, kakor nova. Shramba koles in motorjev čez zimo. Hitra postrežba. Zajemeno in solidno delo. Brezkonkurenčne cene. Priporoča se mehanična delavnica Justin Gustinčič. Maribor Tattenbachova ul. 14. Zado-stojne dopisnice, da pridemo na dom po kolo! 3889

PUSTNI KROFI

najfinejši, dnevno sveži, samo 1.— Din komad. Pekarna Čebokli. Glavni trg. 42

DRSALKE BRUŠI

in ponikla dobro mehanična delavnica Justin Gustinčič Tattenbachova ulica 14. 21

»PRIJATELJ GOSPODINJE« je patentirani štedilni obroč, katerega dobijo ceni. intere-senti na dvodnevno poizkuš-njo brezobvezno. Svoj naslov in čas obiska izvolite sporočiti zastopniku I. Bratošu. Ma-ribor. Meliska 38. 182

NAZNANJAM

cenj. občinstvu, da sem otvo-rila branjarijo in trafiko ob Bregu št. 16, nasproti Kärfer-jevega kopališča, preje Spa-rovic. Prosim ceni. odjemalce, da ostanejo še za v naprej mo-ji stalni odjemalci. — Za obil-en obisk se priporoča Agica KAMENIK. 147

GOSTILNA ROBIN.

Studenci. V nedeljo, dne 15. januarja, domače jeterne klo-base in pečnice. Prvovrstna vina. Radio-koncert. — Za obil-en obisk se priporoča go-stilničarka. 154

MOŠKI TOPLANCI

s petami 30 Din, ženski 20 Din. Prevzamem raznovrstna popravila, kakor tudi snežne čevlje in galoše po najnižjih cenah. Samo LOVEC, čevljar, Glavni trg 4, dvorišče. 164

NAGELJKE.

šopke, vence. Kličite telefon 27-66 Jemec, vrtnarstvo. 179

FUREŠ

v gostilni »Pri zlatem levu« danes in jutri. Pečene, jeterne in krvave klobase. Prvovrstno vino, pekerčani! 167

NOVI POKLICI!!

Za ženske, moške — mesto, dežela. Sprejema novo go-spodarsko podjetje. Ponudbe pod »Vegetarija« na »Mar-istan«, informacijski biro, Ma-ribor, Slovenska 22. Vpisnina 10 Din. 173

LOTA-POSTELJE.

otomane, solidno in poceni! — Novak, Koroška 8, Ve-trinjska 7. 136

POHIŠTVO

lastnega izdelka dobavlja po skrajno zmernih cenah Zalo-ga pohištva združenih mizar-jev. Vetrinjska ul. 22, nasproti tvrdke V. Weigl. 162

Sobo odda

OPREMLJENO SOBO takoj oddam. Ob železnici 6. II. nadst. 121

DVE LEPI PRAZNI SOBI, pripravni tudi za odvetniško pisarno, s posebnim vhom, oddam takoj. Vprašati: Fok-ter, Aleksandrova c. 6/II. 146

ODDAM SOBO

s prostim vhom in z elek-trično razsvetljavo s 15. janu-arijem. Koroševa ul. št. 5/II. levo. 148

SOLIDNEGA GOSPODA

sprejem na stanovanje in hrano. Aleksandrova cesta 64. vrata 1. 153

OPREMLJENO SOBO

s predsoho oddam takoj za-koncema ali boljšemu gospo-du. Glavni trg 3. 158

DIJAKA (injo)

sprejem v centru. Naslov v upravi »Večernika« 159

OPREMLJENO SOBO

takoj oddam gospodu za 150 Din. Pobreška cesta 21, blizu Magdalenskega predmestja. 162

OPREMLJENO SOBO takoj oddam. Magdalenska ulica 46.

Stanovanje

3 SOBNO STANOVANJE s kopalnico in sobo za služki-njo oddam s 1. februarjem. Noslov v upravi Večernika. 99

SOBO IN KUHINJO

oddam. — Gozdna 65, Pobre-žje. 172

Prodaj

ČEVLJARSKI ŠIV. STROJ kakor tudi čevljarstvo orodje in kopita, prodam poceni radi opustitve trgovine. — Rutnik, Aleksandrova cesta 61, Maribor. 150

ŠTEDILNIK

s pečnicami prodam. Vprašati Mlinska ul. 32/II. 156

VEČJO KOLIČINO SENA

v balah prodam. — Vprašati: Frankopanova ul. 15. 160

MALA PARCELA

na prodaj na Bolfenkovi cesti. Oddam v najem tudi njivo. — Vprašati Cvetlična ul. 9. 161

PISALNI STROJ.

malo rabljen, modern gramofon in 30 plošč prodaj Gusel. Frankopanova ul. 55, Maribor. 164

Posest

POSESTVO, malo oddam v najem. — Feko-nja. Krčevina—Maribor. 149

MALO POSESTVO

v Pobrežju se da z zemljo ali samo z velikim vrtom v na-jem. Ugodno za upokojenca ali rokodelca. — Več pove Schwarz, Pobrežje, Zrkovska cesta 17. 169

Službo išče

ZAČETNICA išče zaposlitve kot natakari-ca, sobarica ali slično. Zna tudi šivati. Ceni dopise na upravo »Večernika« pod »Ta-koj 20«. 152

OSKRBNICA

38 let stara, z dolgoletnimi službenimi spričevali, samo-stojna v vseh hišnih poljedel-skih opravkih, prvovrstna v živinoreji, zelo poštena, mar-lijiva, išče primerno službo. — Pisma pod: »Zanesljiva« na upravo »Večernika«. 170

DVE KUJARICI

pridni in poštene, z dolgolet-nimi spričevali želita nastopi-ti službo samostojnih gospo-dinj pri majhnih družinah. Na-slov v upravi »Večernika« pod značko »Marljivje«. 176

Lokal

LOKAL

s pomožnim prostorom od-dam. — Stritarjeva ul. 7, Ma-ribor — Hoste. 151

Pouk

ENGLISH LESSONS

Miss Oxley, Krekova ul. 18/II. 165

NEMŠČINA

brez učenja posameznih be-sed, konverzacija, začetni pouk, trgovska korespondenca, fliter, siguren uspeh. Poskus-na lekcija Din 10.—, Naslov v upravi. 4321

Spomnite se CMDI

Opravična številka E IX 3206/32 12

Dražbeni oklic

Dne 6. februarja 1933 dopoldne ob 10. uri bo pri podpisnem sodišču v sobi št. 11 dražba nepremičnin

Zemljiška knjiga 1. k. o. Sp. Radvanje II. del Tezne vl. št. 66, 219
2. k. o. Razvanje vl. št. 174
3. Digoše vl. št. 446
4. Počehova vl. št. 75

Cenilna vrednost ad 1. Din 270.510.— in Din 232.200.—
ad 2. Din 87.888.—
ad 3. Din 8.694.—
ad 4. Din 11.085.—
skupno Din 9.070.—

Najmanjši ponudek ad 1. Din 180.340.— in Din 154.800.—
ad 2. Din 58.592.—
ad 3. Din 5.796.—
ad 4. Din 77.390.—

V ostalem se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski sodišča v Mariboru.

Okražno sodišče v Mariboru, odd. IX. dne 5. decembra 1932.

Opravična številka E IX 3536/32 10

Dražbeni oklic

Dne 8. februarja 1933 dopoldne ob 10. uri bo pri podpisnem sodišču v sobi št. 11 dražba nepremičnin

Zemljiška knjiga k. o. Pivola vl. št. 14

Cenilna vrednost: Din 2303.38

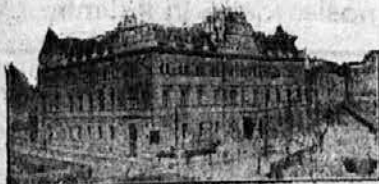
Vrednost pritikline: Din 181.75

Najmanjši ponudek: Din 1538.10

V ostalem se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski sodišča v Mariboru.

Okražno sodišče v Mariboru, odd. IX. dne 5. decembra 1932

POSOLNICA P. Z. Z O. P. MARIBOR, NARODNI DOM

Ustanovljena 1882.
Stanje hranilnih vlog 85 milijonov Din
Rezervni zakladi nad 71/2 milijonov Din

Sprejema hranilne vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje najkulantneje. — Rentni davek plačuje iz svojega.

Opravljalna številka E IX 4047/32
6

Dražbeni oklic

Dne 6. februarja 1933 dopoldne ob 11. uri bo pri podpisnem sodišču v sobi št. 11 dražba nepremičnin
Zemljiška knjiga 1. k. o. Jurski vrh vl. št. 22, 4
2. k. o. Pesnica vl. št. 55

Cenilna vrednost: ad 1. Din 88.368.75 in Din 47.604.60
ad 2. Din 9.339.75

Vrednost pritikline Din 7945.— (ki je zgoraj všteta)

Najmanjši ponudek: Din 97.008.74

V ostalem se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski sodišča v Mariboru.

Okrajno sodišče v Mariboru, odd. IX.
dne 5. 12. 1932.

Zaročenci in zaročenke

kupujejo svoje pohištvo in vso drugo hišno opremo (tudi proti hranilnim knjižnicam) samo v **trgovini s pohištvom**

Ernest Zelenka, Ulica 10. oktobra št. 5

Radi prezidave skladišča

na prodaj v

trgovini s pohištvom

Ernest Zelenka

Ulica 10. oktobra št. 5

po zelo znižanih cenah:

30 spalnic iz mehkega lesa
20 spalnic iz trdega lesa
20 jedilnic iz trdega lesa
20 oprem za kuhinjo
50 otoman, kakor tudi madrace, žične vložke, zavese, stole, mize itd.

ter vsakovrstno pohištvo

Kot plačilo sprejem tudi hranilne knjižnice! 3383

Za plesno sezijo

najpraktičnejše svileno perilo

Svilene hlače Din 18.—
kombineze gladke „ 30.—
kombineze s čokami „ 40.—
kombineze šarmes „ 75.—
pletene hlače „ 25.—

svilene nogavice

svilene rokavice

cvetlice za ples

C. Büdefeldt

Maribor 57

Gosposka ulica 4-6

Mestno načelstvo mariborsko.
Štev. 19.960/3185—1932.

V Mariboru, dne 4. januarja 1933.

Razglas o licitaciji.

Mestno načelstvo v Mariboru razpisuje za izvršitev plinske in vodovodne napeljave v zgradbi poslopja za carinsko pošto in carinske urade na glavnem kolodvoru v Mariboru

I. javno pisмено ponudbeno licitacijo na dan
26. januarja 1933 ob 11. uri dopoldne

v sobi št. 5 mestnega gradbenega urada v Mariboru. Pojasnila in ponudbeni pripomočki se proti plačilu napravni stroškov dobivajo med uradnimi urami istotam, soba št. 3.

Ponudbe naj se glase v obliki popusta v odstotkih (tudi z besedami) na vsoto odobrenega proračuna, ki znaša:

1. za plinsko napeljavo . . . Din 133.284.63
2. za vodovodno napeljavo . . . Din 167.060.45

Skupaj: Din 300.345.08

Ponudbe je kolekovati po § 9 zakona o izpremembah in dopolnitvah zakona o taksah z dne 25. III. 1932, Službene Novine br. 70—XXIX z dne 26. III. 1932.

Podrobnosti razpisa so razvidne iz razglasa o licitaciji v »Službenih Novinah« in na razglasni deski mestnega načelstva mariborskega.

MESTNO NAČELSTVO MARIBORSKO.

V Mariboru, dne 4. januarja 1933.

Velika predpustna prodaja svile!

Flamisol, Maroquain, Mongol, Crepp-Satin, Taftalin
in Crepp de Chin po 15, 25 in 35 Din meter v

Trpinovem bazariu!

Smučarji pozor!

Pred nakupom Vaših čevljev za smučanje si oglejte izložbe pri

KROISU
na Koroški cesti 18

Včeraj je umrla gospa

Jožefa Klavora

stara 89 let. Pogreb blagopokojnice bo v nedeljo ob 15.15. uri.

Žalujejo ostali.

Oglašujte!

Svila

zadnje novosti
bogata izbira barv

Crêpe mongol Din 55.—, 50.—, 45.—
Crêpe georgette . . . Din 60.—
Crêpe satin . . . „ 95.—
Crêpe marocaine . . . „ 95.—
Crêpe „Baumrinde“ . . . „ 95.—
Svila za perilo in podloge

Tekstilana Büdefeldt
Maribor, Gosposka ulica 14

Radi nizkih transportnih stroškov prodajam dober in

cenen premog

samo iz rudnika **Stanovsko** pri Poljčanah.

100 kg dostavljenih na dom **Din 40.—.**

Kopališka ulica 20, nasproti Narodnega doma

POCENI! dobro blago
žarnice, svetilke, moderne vse vrste, svetilke, senčnik, krogle vseh barv, aparate, motorje

le pri
JOS. TICHY IN DRUG
MARIBOR, SLOVENSKA ULICA 16

Priložnost ugodnega nakupa

Pri okrožnem sodišču v Mariboru soba št. 11 se vrši dne 18. januarja 1933 ob 11. uri dopoldne dražba in prodaja

1 vile z vrtom

v Mariboru-Krčevina, Praprotnikova ulica št. 4
Sodna cenilna vrednost znaša okroglo Din 124.000.—.

Čitajte „Večernik“!

HRANILNICA DRAVSKE BANOVINE MARIBOR

Centrala: MARIBOR

v lastni novi palači na oglu Gosposke-Slovenske ulice

Podružnica: CELJE

nasproti pošte prei JUZNOSTAJERSKA HRANILNICA

Sprejema **vloge na knjižice in tekoči račun** proti najugodnejšemu obrestovanju

Najbolj varna naložba denarja, ker **jamči za vloge** pri tej hranilnici **Dravska banovina** s celim svojim premoženjem in z vso svojo davčno močjo. Hranilnica izvršuje vse v denarno stroko spadajoče posle točno in kulantno

Izdala konzorcij »Jutra« v Ljubljani; predstavnik izdajatelja in urednik: RADIVOJ RFHAR v Mariboru. Tiska Mariborska tiskarna d. d., predstavnik STANKO DEJELA v Mariboru